

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

CORNER PRITCHARD AVE.
& Mc GREGOR ST.

Виходить два рази на тиждень — в середу & суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК II.

Ч. 57.

СЕРЕДА, 1. ВЕРЕСНЯ 1920.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, SEPTEMBER 1st, 1920.

No. 57. VOL. II.

Новинки.

ВІЙСЬКА ВРАНГЛЯ ПОБИТІ.
Кубанська експедиція знищена цілковито, а кримські війська замкнені на півострові.

МОСКВА (бездротним телеграфом до Лондону), 31. серпня. — Виданий тут сьогодні урядовий звіт каже, що генерал Врангель понівелике поразені на двох фронтах на чорноморському театрі війни. Комунікат каже, що експедиція Врангля на Кубань зістала зметена з лиця землі, в той час як його кримські війська зістали замкнені на півострові.

“Війська Врангля на Кубані зістали цілковито знищені”, додає звіт. “Після їх побиття, совітські війська перетяли їх комунікації і оточили їх та знищили їх головну квартиру. В північній частині Таврії колумни Врангля зістали цілковито побиті і тепер держать тільки Крим”.

БОЛЬШЕВИКИ РОЗПОЧАЛИ БОЙ ПРОТИ ПОЛЯКІВ НА ЦІЛІМ ФРОНТІ.

Заняли Белз і віднесли побіди коло Волоківка та на півдні від Білостоку.

Інший комунікат, який описує боротьбу на польському фронті, доносить про розпочате боїв на цілій бойовій лінії. Большевики заняли місто Белз, на північ від Львова (а на південній захід від Сокала).

“В районі Волоківки (на півдні від Гродна) ми заняли ряд сіл”, каже звіт. “Ми зробили поступ на фронті яких 20 миль на півдні від Білостоку і в районі Володимирівського (на північ від Львова)”.

Совітські війська відносять побіди над Поляками.

ЛОНДОН, 31. серпня. — Совітські війська, які боються проти польських військ на північ від Берестя Литовського, заняли ряд сіл 10 до 20 миль на південній схід від Білостоку, каже бездротний депеша з Москви, яку сьогодні тут одержано і яка подає виданий там вчора урядовий звіт.

Боються в околицях Перемишля.

Завзята боротьба, яка є успішною для совітської армії, продовжується далі в околицях Львова і Перемишля, в Галичині, в той час як в районі Орхова, на Кримі, большевики віднесли також успіхи.

Далше на північ, близько Володимирівського, совітські війська заняли місто Белз і ряд сіл на північ від того міста. В сусідстві Берестя Литовського, де большевики заявляли вчора, що відібрали кілька міст від поляків, ведуться лише локальні бої, каже звіт.

Большевики оточують Львів.

ВАРШАВА, 31. серпня. — Нічний польський урядовий комунікат говорить, що большевики збільшили свою контрфорсію в районі Львова до великих розмірів і сфор-

мування каже нам потвердити, що большевики пригтовляють велику офензиву в східній Галичині з 15 новими дивізіями і що мілітарні операції почнуться скоро.

Совітські війська відібрали Гродно і Білосток.

КОПЕНГАГА, 29. серпня. — Депеша з Кенігсбергу до “Берлінгскє Тіденге” каже, що совітські війська відібрали Гродно. Те саме доносєне додає, що поляки були також примушені евакувати Білосток.

Не вірять в польські “побіди”.

БОСТОН, 26. серпня. — Часопись “Крішєн Саєнс Монітор” пише слідує про вісти з польського фронту: “Найбільше дивним в цілій польській кампанії є те, що з большевицьких жерел не допускається цілковито ніяких відомостей. Всі вісти про польські побіди і з боевого фронту, розсилаєть ся тільки з Парижа, куди вони є надіслані з Варшави”.

Совітська армія дістає підкріплення.

ВАРШАВА, 26. серпня. — Російські совітські резерви напливають в великим числі на південній фронт. Можна завважати також стігнені резерви на північній фронті поза совітською армією.

Частина четвертої совітської армії, котра мала бути відтята від решти армії, по 10 годинним завзятім боєм відістала ся безпечно з крутного положення. Інші совітські сили, які зібрали ся в різних пунктах, починають нові атаки, щоби перервати польську лінію.

Бритійські військові кораблі в Гданську.

ГДАНСЬК, 28. серпня. — Ескадрона зложена з чотирох малих британських панцирних кружляків, в супроводі кількох малих посилових човнів, закинула якорі в гданській затоці. На одному кружляку повіяє прапор британської адміраліції. Кажуть, що в пристані є ще два інші британські військові кораблі і два французькі кружляки.

Латвія дозволяє на перенесені конференції до Риги.

ВАРШАВА, 31. серпня. — Латвія згодила ся дати дозвіл Польщі і совітській Росії на перенесені мирової конференції з Мінська до Риги. Се зробила вона на просьбу поляків.

Мирову конференцію переносить з Мінська до Риги.

ВАРШАВА, 29. серпня. — Бездротна депеша з Москви до польського правительства сповіщає, що російське совітське правительство приняло польську пропозицію, щоби перенести російсько-польської мирової переговорів з Мінська до Риги, в Латвію.

На італійським совітським мітингу убито комісара поліції.

ФЛОРЕНЦІЯ, 30. серпня. — Підчас мітингу, який відбувся тут нині в користь негайного признання російського совітського правительства, зістав убитий вистрілом комі-

сар поліції. Поліція почала стріляти і убила дві особи а сім інших раніла. На знак протесту заряджено одноденний страйк.

Гарнізон в Афгані збунтував ся.

ЛОНДОН, 26. серпня. — Депеша з Сімлі, в Бритійській Індії, до лондонського “Таймсу” каже, що гарнізон північного Афгану в Майманай Шаріфі збунтував ся завдяки большевицьким впливам. Війська домагають ся встановленія жовнірських рад на взір російських.

Поляки не мають повноважень на переговори з Радянською Україною.

МІНСЬК, 22. серпня. — Сьогодні не було засіданя російсько-польської конференції. Поляки кажуть, що причина того міститься у факті, що їхня делегация не має ще інструкцій дотично України.

Совітські війська заняли Белз.

ЛОНДОН, 20. серпня. — Одержаний тут нині урядовий совітський комунікат з Москви повідомляє, що совітські війська перервали ся через ріку Буг і посувають ся в напрямі Львова. Місто Белз впадо в руки червоних армії разом з 7,000 польських жовнірів і військово добицею.

Большевики дішли до місцевості Радина, яка віддалена 15 американських миль на південній схід від Луки.

Володарі в околиці Берестя Литовського ведуть ся завзяті бої. В околиці Холма, недалеко галицької границі, червоної армії посувають ся вперед.

Закликають робітників організувати ся до боротьби проти воєн.

ЛОНДОН, 24. серпня. — В покинуто “Д” пролетаріату всего світа”, який видає міжнародна ліга професіональних союзів в Роттердамі з підписами деяких європейських робітничих провідників, визнає ся всіх робітників світа, щоби організували ся до боротьби проти будучих воєн. Між иншим заява говорить:

“Одною з найлучших метод заповіданія будучим міжнам є зборонити ся транспортувати війська або воєнний матеріал. Зорганізоване робітництво повинно перестати бути співником імперіалізму і мілітаризму і тільки рішуча акція народу може вратувати людство”.

Італійські соціалісти за Совітською Росією.

РИМ, 25. серпня. — Виходячи тут соціалістична часопись “Аванті” подає сьогодні манифест з заявою, що італійська соціалістична партія, є за признанієм совітської Росії, та що 29. серпня відбудуть ся велика демонстрація як протест проти “реакційного становнища Франції, нестійкості Англії і дволичности Італії”.

Часопись “Месаджеро” висказує невдоволені з заяву премієрів Лойда Джорджа і Джиоліті і каже, що заява робить вражінє “болочого і майже трагічного безсилля”.

“Заява, яку видали премієри, — говорить далше “Месаджеро” — оскаржує совітське правительство о невольність, та рівночасно висказує бажанє переговорювати з большевиками. Каже, що усливля, які запропоновували большевики в Мінську, є неможливі до прийнятї, але вишляє бажанє закінчити війну проти Польщі. Вона з натиском заявляє ся за миром, але сумно признає, що в світі ще не перевели ся воєнні мрії. Вона не показує дороги, якою треба би іти і не виймає навіть натику про якусь акцію. Читачи її у світі актуальної ситуації, можна лише сказати: “Слова, слова”. Та слова можуть мати сьогодні одно значіне, а завтра друге”.

скаджеро” — оскаржує совітське правительство о невольність, та рівночасно висказує бажанє переговорювати з большевиками. Каже, що усливля, які запропоновували большевики в Мінську, є неможливі до прийнятї, але вишляє бажанє закінчити війну проти Польщі. Вона з натиском заявляє ся за миром, але сумно признає, що в світі ще не перевели ся воєнні мрії. Вона не показує дороги, якою треба би іти і не виймає навіть натику про якусь акцію. Читачи її у світі актуальної ситуації, можна лише сказати: “Слова, слова”. Та слова можуть мати сьогодні одно значіне, а завтра друге”.

Навзязанє торговельних зносин між Росією і Норвегією.

ХРИСТІЯНІЯ, 24. серпня. — Максим Літвінов, російський большевицький заступник комісара заграничних справ, дістав позволенє на приїзд до Християнії для веденя переговорів в справі навзязаня торговельних зносин між Росією і Норвегією.

Перше большевицьке повстанє в Мексикі.

МІСТО МЕКСИКО, 23. серпня. — Перша большевицька революція в Мексикі дучила ся в степі Кампече, де полковник Сальваторе Перет проголосив повстанє і вдарив на війська генерала Торреса.

Заява французьких делегатів.

МОСКВА. — На однім з засідань ШІ Інтернаціоналу делегати французьких соціалістів зложили декларацію відносно вступленя європейських соціалістичних партій до ШІ Інтернаціоналу.

Вони заявили, що по повероті до Франції, представлять умовини і закоунікують нечестність відмови ладувати а муніцію для контрреволюціонерів.

Обіцяли також, що будуть вести пропаганду між військом, котре воює з совітськими військами і пичнуть активну діяльність в цілі закріпленя революційних зобутків.

Заява французьких делегатів.

МОСКВА. — На однім з засідань ШІ Інтернаціоналу делегати французьких соціалістів зложили декларацію відносно вступленя європейських соціалістичних партій до ШІ Інтернаціоналу.

Вони заявили, що по повероті до Франції, представлять умовини і закоунікують нечестність відмови ладувати а муніцію для контрреволюціонерів.

Обіцяли також, що будуть вести пропаганду між військом, котре воює з совітськими військами і пичнуть активну діяльність в цілі закріпленя революційних зобутків.

В Вестфалі вибухають комуністичні повстання.

АМСТЕРДАМ, 22. серпня. — Після отриманя тут відомостей по цілій Вестфалі (в Німеччині) вибухдють комуністичні повстання.

Доносять про наступ на Варшаву.

ЛОНДОН, 21. серпня. — Помимо сего, що ще вчора були вісти про “утечу” большевиків, російські совітські війська розпочали наступ на Варшаву з півночі, північно-го заходу і сходу. Говорить про се урядовий комунікат з Москви і заява британського міністерства війни.

скаджеро” — оскаржує совітське правительство о невольність, та рівночасно висказує бажанє переговорювати з большевиками. Каже, що усливля, які запропоновували большевики в Мінську, є неможливі до прийнятї, але вишляє бажанє закінчити війну проти Польщі. Вона з натиском заявляє ся за миром, але сумно признає, що в світі ще не перевели ся воєнні мрії. Вона не показує дороги, якою треба би іти і не виймає навіть натику про якусь акцію. Читачи її у світі актуальної ситуації, можна лише сказати: “Слова, слова”. Та слова можуть мати сьогодні одно значіне, а завтра друге”.

В Вестфалі проголошено воєнний стан.

БЕЛФЕСТ, Ірландія, 31. серпня. — Сьогодні в полудне в Белфесті зістав проголошений воєнний стан.

Заворуженя, які вибухли між орендженями і католиками минушого тижня, продовжали ся через послідні двайцять чотири години, і прибрали великі розміри.

Ліста убитих висказує 19 осіб, а з 200 находящихся ся в шпиталі ранених багато є в критичним стані.

Отримані тут доносєня кажут, що заворуженя, виникші ізза політичних і релігійних ріжниць, поширюють ся по цілій Ірландії.

Жіноча рівноправність з Зауч. Держав.

ВАШИНГТОН, 26. серпня. — Постанова, яка надає американським женщинам право брати участь в виборах, стала сьогодні частиною конституції Злучених Держав, як секретар стейту Калбі прокламував ратифікацію девятнадцятої поправки до федеральної конституції.

Заява французьких делегатів.

МОСКВА. — На однім з засідань ШІ Інтернаціоналу делегати французьких соціалістів зложили декларацію відносно вступленя європейських соціалістичних партій до ШІ Інтернаціоналу.

Вони заявили, що по повероті до Франції, представлять умовини і закоунікують нечестність відмови ладувати а муніцію для контрреволюціонерів.

Обіцяли також, що будуть вести пропаганду між військом, котре воює з совітськими військами і пичнуть активну діяльність в цілі закріпленя революційних зобутків.

Заява французьких делегатів.

МОСКВА. — На однім з засідань ШІ Інтернаціоналу делегати французьких соціалістів зложили декларацію відносно вступленя європейських соціалістичних партій до ШІ Інтернаціоналу.

Вони заявили, що по повероті до Франції, представлять умовини і закоунікують нечестність відмови ладувати а муніцію для контрреволюціонерів.

Обіцяли також, що будуть вести пропаганду між військом, котре воює з совітськими військами і пичнуть активну діяльність в цілі закріпленя революційних зобутків.

Заява французьких делегатів.

МОСКВА. — На однім з засідань ШІ Інтернаціоналу делегати французьких соціалістів зложили декларацію відносно вступленя європейських соціалістичних партій до ШІ Інтернаціоналу.

Велика твердина Берестя Литовського, “житий нерв залізничної сіти”, є далше в посіданю совітських військ.

Евакуация Львова.

“Вперед” з 31. липня доносить: Польські часописи жалують ся на евакуацию Львова. Вже в минулий понеділок казав по чотвий уряд постягати поштової скринки, як би дійсно вони представляли якусь великанську вартість. “Kurjer Lwow-ski” з дня 31. липня в статі під н. “Spokoju i rownagi” пичтує прискорену евакуацию банків, які се виторок вивезли свої депозити. Урядова телеграма з міністерства військових справ здержує далше евакуацию, зазначаючи, що жіночі і родинні урядовців можуть відізти зі Львова, але на власний кошт.

Команда червоної армії.

В большевицькій “Правді” інформує Троцький про команду червоної армії. Начальним командантом є Каменев, шефом штабу Лебедев, командантом західного фронту Толкачевський, українською армією проводить Буденний, піддуленною армією Єгоров. Троцький зазначає, що в червоній армії нема зовсім німецьких офіцірів (“Naród”).

Арештованя в Теробельщині.

“Вперед” з 3. серпня доносить: Арештованія в Теробельщині, про які ми недавно згадували, переведено минулої неділі ніччю з пиятніци на субботу. Першого арештовано Євгена Лопатинського з Острівця. Передтим переведено точну ревізію, однак нічо не найдено. Жандарми одночасно заявили, що мають його доставити до староства в Теробельці для переслуханя. Той самої ночі арештовано в Кобилівцях уч. Павла Колосовського, Івана Гречила зі Скомороха, кількох студентів і селян. В самій Теробельці арештовано уч. Вільчинського, уч. Стелко і 6. урядника староства Малиновського. Загалом в цілому повіті арештовано 23 особи. Арештованих спешну держали в тюрмі в Теробельці, а згодом перевезено на Ялівцє, де се до нині сидять. Свідства ніякого нікто не переводить, а закидують одно, що вони “podjęzani o agitację i wrogo usposobieni” до поляків. Фактів однак ніяких не подають.

Торговельний договір межи Радянською Україною і Румунією.

Старокраєві газети доносять, що межи Радянською Україною і Румунією заключено торговельний договір. Товаробмін відбувають ся через Могилів над Дністром.

Яничари.

“Укр. Прапор” з 31. липня подає: Зі Львова доносять: Військова петлюрівська комісія видала до українського населеня Сх. Галичини відозву, в якій визнає її злочинність і закликає її розпочати наступ на Варшаву з півночі, північно-го заходу і сходу. Говорить про се урядовий комунікат з Москви і заява британського міністерства війни.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by The Ukrainian Labor News Ass... Pritchard & McGregor Sta., Winnipeg, Man.

Subscription \$4.00 a year... Telephone: St. John 1465

“УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Часопис для робочого класу... Передплата \$4.00 на рік.

Редакція та офіс знаходяться в місті Вінніпег, Манітоба, Канада.

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard & McGregor Sta. Winnipeg, Man.

ПОВАЖНІ І РІЧЕВІ.

Орган петлюрівсько-ліберальних і платонівсько-асірійських комбінцій “Укр. Гол.” ч. 30, говорючи про те, які газети йому найбільше до вподоби і чому, пише:

“Найкраще мені подобався “Вперед”. В ній нема лайки, нема пустих фраз. При читанні його відчуває ся ширість і совістність людий, що там пишуть. Говорять прилично і річєво. Не лігати в хміри на словах гучних фраз. Зміст “Впереду” завжди здоровий.”

— Бий тебе сила Божа, ще не чула, шоби свиня шуболола, — каже баба Палажка в оповіданню Нечуя Левицького.

До сеї пори ще ніхто не чув, шоби орган православія, та ще такий, що недавно витирає передкопчю чорносотенних погромників — царських архирів, так хвалить соціалістичну газету. Се вже щось надзвичайного. В сім мусить бути якась причина: або православие заразило ся соціалізмом, або “соціаліст” з “Впереду” пішли до Платона сповідати ся.

Та коли вже “Укр. Гол.” каже, що “Вперед” говорить “прилично і річєво”, то треба про се перекопати ся. Ось що читаємо у “Впереду”:

“Тов. Дашинський сказав на вічу...”, “т.т. Ліберманови і Регерови сказав тво. Шоу, що...” Та невдадо, що сказав, а важно: “тов. Шоу”, “тов. Ленеборі”, “тов. Дашинський”, “тов. Дебс”.

“При читанні його (“Вперед”) відчуває ся ширість і совістність людий... Говорять прилично...”

Справді, що прилично. Дашинський і вся зграя лепсовців, що помесли на Україну огонь, кров і розбихають польські шляхти, є для “соціалістів” з “Впереду” товаришами. І тому “Укр. Голово” дуже подобав ся “Вперед”.

Дашинський, Пасудський і спілка, які будучи наймитами світового капіталу, докочали на Радянській Україні валдализму, якого еще світ до сеї пори не знав, є товаришами “соціалістів” з “Впереду”, а Дебс, котрий томить ся у вязниці за те, що осмілив ся повстати проти війни — також “товариш”.

Бувшого во время оно петлюрівського “міністри” так зван: “заграничних справ заграичне”, Темницького, вся українська преса збирала ся “розстріляти” за розтрату народних мільйонів.

Темницький десь був зник, і то зник без жадної “дімисії”. Дехто думає, що він з гринжі совісти, або зі страху перед судом: народу за свої злодіяння, учинив над собою гарантію. Але ось відбуває ся у Львові соціал-демократичний зїзд, а на нему председательствує і реферує експерт “міністер” Темницький... “Вперед” каже: “товариш” Темницький... Дуже “прилично і річєво” говорить “впередові” “Укр. Гол.” каже, що вони “пустих фраз” не говорять.

Недавно оповіщало ся, що навіть “міністер” Безпалоко подає ся до “дімисії”. За його вірну польський шляхті службу, ніхто навіть добрим словом його не споминує. Здавало ся, де-ж він; полуживий стільки “праці” при запродуванні Воліні. Подляя і Галичини польський шляхті,

де він знайде собі тепер місце, де він голову свою приколоти? Дивимо ся, аж слід Безпалків віднайшов ся на сторінках “Впереду”.

“Зразу... відчуває ся ширість і совістність людий”. Тільки віденський “Український Прапор” з 27. червня с. р. написав чомусь слідує:

“Львівський “Вперед” одержав з державної скарбниці на пропаганду міліонові субсидії, за які два провідники соціалістичної партії купили у Львові три камені при вул. Осолінських”. (“Вперед” до нині сего не заперечив, хоч від згаданої нотатки в “Укр. Прапорі” минуло кілька тижнів.)

Отже “нема пустих фраз”, “говорить прилично і річєво”, але що до совісти то, дійсно, її треба мірити на свистунівсько-грекоправославно-елеваторську мірку. В заложений “Укр. Гол.” греко-православній шпощі находять собі приют Асірійці, Румуни, а у “Вперед” збанкрутовані петлюрівські “міністри” і — свої своїх познаша.

Але “У. Г.” подобаєть ся не лише “Вперед”. Ось що він каже про другу петлюрівську газету, віденську “Волю”:

“Побіч “Впереду” я ставлю “Волю”. Зміст її — правда відмінний... однакж ти завсегда поважний і статі, що торкають ся найнебезпечніших справ, писані загалом з розумом. Лайок нема. Таку газету хочеть ся читати”.

Хочеть ся, чи не хочеть ся читати, але коли друкують, то-ж треба часом і прочитати. І так беремо ч. 3 тої “поважної” газети і читаємо:

“Один лист пана Винниченка... Другий лист пана Грушевського... Обидві особи до сїєї відоми... Коли почала ся революція — спочатку російська, а потім і українська — обидва метали ся десь на чолі українських революційних сил”.

Винниченко і Грушевський в редакторів “Воля” лише: “мотори ся десь на чолі...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

“Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...” “Тов. Дашинський...” “Тов. Шоу...” “Тов. Ленеборі...” “Тов. Дебс...”

шляхти, румунських бояр і царських генералів та поміщиків — кривавими, погнав за те в “наукові шахраї”.

За те, що Грушевський не називає рук большевників, тобто рук російських і українських працюючих мас — кривавими, — віденська “Воля” називає його “шахраєм”, “зрадником”, а “Укр. Гол.” каже, що в тої газети: “тон дуже поважний... таку газету хочеть ся читати”.

Та послухаймо дальше сего “поважного тону” “Воля”: “Ви пишете, пане старий, білобородий професоре, що Петлюра авантюрист і що він був вигнаний з української землі своїм народом...”

Вигнаний?! Українським народом?!

Петлюра, який з невеликими, порівнюючи, силами (чому-ж то з невеликими, коли населення України вносить 40 мільйонів і всі стояли за Петлюрою?) боров ся проти кількохсоттисячної московської большевистської армії а потім ешише проти лєнінської, був вигнаний з України Українцями?! Гай, гай, пане професоре! Чи не сором вам отакічки підмазувати ся...!

Се ви, пане професоре, зі своїм співробітником паном Винниченком, авантюристу. Але-ж ви ще, навіть, більш ніж авантюристи: Ви — невдатні люди!

... як той дурний Ладко мовіє бабусиної казки, він співає еше тоді, коли треба плакати; плачете — коли треба сміятися”.

Значить, Грушевський з Винниченком плачуть тоді, як Поляки руйнують Київ, а то якраз треба, шоби вони з “Волею” сміли ся...!

Дальше каже: “Воля”, що колись Україна “була шануватию пам’яті тих, що покляли за неї своє житє...” А вас, пане професоре, з паном Винниченком, вона запішиє на своїй жлобній скрижалі яко зрадників батьківщини”.

Ось такі “гніми” співає віденська “Воля” не тільки Винниченкові, як комуїстю, але й Грушевському, тому старому Грушевському, котрий до сеї пори був цілим українським національним богом, тому, котрий, дійсно, ціле своє житє працював для тих, котрі тепер називають його “дурним Ладком”, лише за те, що він не захотів окровенити рук своїх зрадою в користь польської шляхти.

І нині вже та псевдопатриотична зграя, що опинила ся перед помстою працюючих мас України по віденських лєвляриях, бодай має на стільки “чесности з собою”, що — що має на умі, те і на язиці.

Але тутешня чорна сотня навіть і на те не може спромочи ся. Вона лише ізду углає викливає підлітними, облезлими словами старожраду зрадницьку, лєвляйську пресу, кажучи:

“Тов. поважний... статі писані з розумом. Лайок нема. Таку газету хочеть ся читати”.

Зазначуємо також, що всі висше наведені цитати з “поважної” віденської газети “Воля” взяті лише з одної “статі” — “фейлетона” п. н. “Брєхня”.

“Укр. Голово”... сєрдить ся, коли його називаєть ся органом петлюрівсько-ліберальної “комбінції”. Що-ж, видно пана по ховлях. Як би хитро він не ховав ся перед своїми читачами, то всетаки він не сховає своєї чорної душі.

Волинець.

Як відкрито конгрес III. Інтернаціоналу.

Відкриті конгрес III. Інтернаціоналу відсвятковано було в порталі будинку бушової біржі виставою величезної містерії, яка зображає “Боротвє двох світів”. У виставі взяло участь 6.000 осіб.

Заворушення в Сипілі.

На Сипілі підчас соціалістичних маніфестацій прийшло до заворушень, в яких убито 4 особи і кільканайть разено.

МАНІФЕСТ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО З’ЌЗДУ РАД РОБІТНИЧИХ, СЕЛЯНСЬКИХ І ЧЕРВОНО-АРМЕЙСЬКИХ ДЕПУТАТІВ.

Селянам, робітникам, козакам червоної армії і всім працюючим України.

Нам навязали нову війну. Проти нас пішли походом польські пани. В тяжкій боротьбі з нашими віковими гнобителями ми розбили кайдани неволі і вирвали ся з ярма. Земля, котру віками поливали своїм потєм наш предки, Україна наша зруйнована землі на котрій трудили ся трудимо ся ми самі, стала нашою. Російські й українські поміщики прогнані нами. У гольні копальні, фабрики, заводи, що перед сим належали белгійським, французьким і иншим чужостороннім купцям, стали власністю робітників і селян України. Цукрові заводи, млини, садиби, кінські заводи, молочарські господарства — все се переходить у власність працюючих України.

Але з сим ніяк не хочеть примирити ся наші бувші гнобители. Українські поміщики розбиті, але вони не скоряють ся, вони не хотять примирити ся з своєю долею. Вони владють ся за допомогою до поборатимів, поміщиків чужих країв. Вони кланяють ся в ноги генералам та богачам тих країв, де коло владі знаходять ся ще капіталісти і просять вивести їх з біди.

Головним отаманом української шайки поміщиків, у котрих ми відняли землю, являєть ся пан Петлюра, генерал і головнокомандуючий над українськими військами, як він себе величає. Ви добре пам’ятаете, товариші, як сей генерал Петлюра привів сплєчатку на Україну Німців, в сплєцях катом Вільгельмом, бувшим германським царем.

Коли се йому не вдалося, коли робітники і селяни України прогнали чужинецькі війська, генерал Петлюра продав ся російським поміщикам на чолі з відомим гетьманом Скоропадським, який явив ся в українських землях, розстрілював і виганяв — на шестерку коний, як змії, простиж, лєвлав багатом вправо і лєво, чванливо знущаю ся над українськими селянами. Польський пан хоче тепер заприти впростиж в свою колюську українських селян. Польський пан хоче тепер примусити українського селянина і робітника возити воду для поміщиків та капіталістів.

Та горло-ж польських панів і копитом їх в груди! Бийте на гвалт! Скайките сходи по волостях та селам! Розсипайте селянам і селянкам, які згодні йдуть на нас. Кличте всіх до боротьби. Підтримуйте всіми силами червону армію.

В тилу військ польських панів робіть повстання. Хай кожний білогвардійський польський салдат, що іде душити Україну, почуває себе оточеним з вашого боку зневагою. Ідть проти панів з рушницєю з налкою.

Пам’ятайте се одно. Повстанці банди, що піднімають на Україні знову голову, по правді являють ся спільниками польських панів. Не всі спільники повстанців відідали се розуміють. Богато з них каже, що вони будуть бороти ся проти польських панів. Але на ділі повстанці і всі їх численні батьки тільки шляхти прощивають для панів. Нам потрібні не розрізнені відділи, що плячуть та грабують серед білого дня, нам потрібні не жалюгідні банди, на чолі з темними пиягогами і насильниками, нам потрібна звільнена і дисциплінована червона армія.

Пам’ятайте, селяни, пам’ятайте, робітники! Польські пани збирали проти України велику силу. Вони зорганізували сотні полків. Вони збирали проти вас не одну сотню тисяч салдатів. Щоб перемогти в сей тяжкій боротьбі, ми самі мусимо бути зорганізованими. Всюди де ступила нога польського пана і польських білогвардійських полцив — там ми повинні безпечною кара-

ти дезертирів, ми повинні вичистити Україну від повстанської хороби.

Ми переможемо. На нашім боці право. Польські робітники і польські селяни за нами. Польські селяни чекають тої радисної хвилі, коли наша червона армія допоможе їм поводити польських панів і відняти у польських поміщиків землю. Польські робітники через усі фронти послають братерський привіт українським і російським робітникам, простижвають до них руки і готовять ся допомогти в боротьбі нам: Польські робітники і селяни наші брати. Польські пани наші закляті вороги. Як тільки наша слава червона армія нанесє перший переможний відпор польським панів, в Польщі побільшуть ся революційний рух серед селян і робітників. Революційна пожежа обійме всю Польщу. В огні сей пожежі згине на віки слава польських панів, згине неске грошоловство, подлість, людоджерство. Робітники і селяни всього світа всею душею по нашому боці, на боці українських і російських селян і робітників, котрі борять ся за свою долю, за свою землю, за свою владу, за свій народ. Співчутє робітників і селян усього світа зі всіх країв несеть ся до нас. Будемо-ж гідними сього співчуття. Хай знають розбійники польські пани: вони піднявши меч проти українських робітників і селян, від меча загинуть. Війна клінчить ся тим, що Польща зробить ся радискою. Приягнемо ся не складати зброї до того часу, поки на нашій українській землі залишеть ся хоч один польський пан. Застриягнемо ся борити ся до останньої краплі крови, до того часу, поки нашу землю буде топтати хоч один білогвардійський салдат. Польські пани — наш останній ворог. Перемігши польських панів, ми переможемо на завжди Зрадників - петлюрівців готових продати ся кождому, хто їх купує.

Закріплйте фронт, та закріплйте і тил. Будуйте міцні радискі організації. Заводьте справжню робітничо-селянську дисципліну. Не дозволяйте свавольства нікому. Пам’ятайте, ми стоїмо перед великим іспитом. Умерти, чи перемогти польських панів — такий се вибір, що стоїть перед Україною. Радиска Росія поспішає до нас на поміч. Крайні радискі полки, що розбили генералів Колчака, Юденича, Дєнікіна, перемігнуті тепер на Україну. Російські робітники і селяни поспішають до нас на поміч. Братська спілка наша з робітничо-селянською Росією ще більше скріпить ся і загартуєть ся в боротьбі.

Всеукраїнська Рада Робітничих, Селянських і Червоно-армієвських Депутатів послає братерський привіт чесним працівникам робітникам і селянам Польщі, які стоять під гноблєнем польських панів.

Всеукраїнський З’їзд Рад проголошує:

Хай живе Радиска Україна! Хай живе Радиска Польща! Хай живе братерство народів всього світа! Смерть польським панам, смерть гнобителям народу!

Положене в Італії.

ОДЕСА, 26. липня. — Після слів прибувщх з Італії, економичне становище Італії під сей час таке, що свій ратунок вона бачить лише у відновленню торговельних зв’язків з Росією, від якої вона сподиваєть ся дістати: хліб, сирівці. Дєюдїті заявив в парламенті, що він буде прамувати до заключення мира з Совітською Росією. Можна сподівати ся в найближшій часі важних змін в Італії. Коли не можна з певністю говорити про революційний переворот в найближшій часі, то всетаки немає жадного сумніву, що не задовго в Італії коло владі стануть праві соціалісти.

Поларунок Італійців України.

ОДЕСА, 26. липня. — Італійські парходи приставили до Одеси велику партію медикаментів, хірургічних приладів, вати вартістю більше як на 2,000,000 франків. Більша частина надісланого е поларунок Італійського Червоного Хреста, яко допомогою населенню України тих місцевостей, де відбуваєть ся потреба в них.

Надіслані медикаменти є лише перша лєстка в справі допомоги, яку хоче подати Совітській Росії і Радискій Україні Італійський Червоний Хрест. Під сей час Італійський Червоний Хрест поставив собі за завданє помагати червоній армії, організуючи численні відділи лікарів та санітарів, яких маєть ся відправити до Росії і на Україну.

ДО РОБІТНИКІВ ВСІХ КРАЇВ.

Від 18. до 21. мая 1920 р. в місті Харкові, в столиці Робітничо-Селянської Української Радянської Рєпублїки, засідав 4. Всеукраїнський З’їзд Рад Робітничих, Селянських і Червоно-армієвських Депутатів. На сьому з’їзді було присутних біля 800 делегатів, що представляли багато мільйонів працюючих селян, робітників і червоно-армієвців України. Головним питанням, над яким радили з’їзд, було, розуміють ся, питанє про ту безчестну війну, яку польська буржуазія, підбитувана міжнародним капіталом, виповилає молодій радискій рєпублїці.

4. Всеукраїнський З’їзд Рад звернув ся з маніфєстом, котрий ми отсим по радіотелеграфі подаємо до відомоїсь робітникам всього світа. На з’їзді був присутній голова Виконавчого Комітєту Комуністичного Інтернаціоналу, котрий від імені всіх пролетаріятів, що входять в Комуністичний Інтернаціонал, обіцяв українському працюючому народові всю ту поміч, на яку в своїй справедливій війні проти жадної банди експлуататорів — цілком в праві рахують працюючі маси України.

Ми, переконані, що в сьому питанню Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу висказав думку пролетаріату всього світа, що бореть ся проти імперіалістичної інтервенції.

4. Всеукраїнський З’їзд Рад користувався ся всім впливом, шоби підкрєпнути вірність робітників і працюючих селян України прапорів Комуністичного Інтернаціоналу. Комуністичний Інтернаціонал користуєть ся серед робітників і працюючих селян України необмеженим впливом. Не тільки Комуністична Партія большевистької України (К. П. У.), але і всі прочі партії і групи заявляють про своє бажанє належати до Комуністичного Інтернаціоналу. Вєі до одної подітичї групи України змобілізували своїх членів і віддали їх у розпорядність воєнних властей для оборони Радиської України проти походу польських панів. В Центральній Виконавчий Комітет Радиської Рєпублїки України увішли представники всіх партій України, а також бувший голова Української Народної Рєпублїки В. Винниченко, що тепер признає радискою владу. Всі члені з’їзду мобілізували і віддали себе в розпорядність воєнних властей для праці на війну проти польських білих військ. Ентузіазм з’їзду при прийняттю всіх сих ухвал був не до описаня.

Подаючи все се до відомоїсь робітників всіх країв, Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу твердо переконаний в тому, що робітники всіх країв виконать свій обов’язок і поможуть Українській Радиській Рєпублїці оборонити себе від наїску міжнародної буржуазії.

Виконавчий Комітет Комуністич. Інтернаціоналу. 26. мая 1920.

ТЕЗИ ЛЕНІНА ПРО НАЦІОНАЛІЗМ І КОЛЬОНІ.

10) Визнати Ітернаціоналізму словами а підставі на ділі на його місці в пропаганді і практиці націоналізму і дрібноміщанського паффізму є звичайною появою не тільки в партіях ІІ Ітернаціоналу, але й у тих, які з цього виступили, а часами навіть у тих, що зовуть себе тепер комуністами. Борьба проти цього зла, проти сих найбільше вкоріненних національних пересудів, висуває ся чимраз більше на перший план, до міри цього, як чимраз актуальнішою стає проблема перетворення національної диктатури пролетаріату, (се є існуючої тільки в одному краю, яка не може впливати на світову політику) на ітернаціональну (се є диктатуру пролетаріату що найменше в кількох поступовіших краях, спосібних впливати рішачю на всю світову політику).

РОСІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ І ЗАХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ.

З приводу оголошення тез Леніна про націоналізм і колонії, містить "L'Humanite" з дня 27. липня слідууюч перекладом Пера Люї: "Комуністичний конгрес в Москві азва на порядок дня справу, якою в минувшій кілька разів займав ся ІІ Ітернаціонал, зокрема в 1907 р. на конгресі в Штутгарті, але якої ніколи практично не рішив. Ходить о націоналізм і колонії. Ходить ще, коли хочеть ся ужити більше різкої форми, про боротьбу проти імперіалізму і про його знитення, тому що тези Леніна мають на меті визволене родбництва країв, підчинених другим краям, мілітарно і фінансово сильнішим. Імперіалізм був в наших часах найвищою формою капіталістичної експансії. Уряди, підчинені плітократії, улягають не тільки мані квадратних кілометрів, але ся правляча аристократія вимагає шораз нових сирівців і поширення торговельних ринків збуту. Кольоніальні війни опирали ся на тих самих основах, оцановані тим самим апетитами, що європейські війни, а конкуренція між великими державами в кольоніальних справах викликала нерас між ними кроваві конфлікти. Не що інше, як тільки ся імперіалістична ідея викликала під конець XIX. в. американсько-єспанська війна; російсько-японська війна була вислідом заборної ривалізації в Корей і Манчжурії; суперництво Франції і Німеччини в Марокко, яке спровокувало вже два рази напружене відносини, остали в 1911 р. не було зовсім так дуже чужою отвітій війні в 1914 р.

ПОЛЬСЬКА СИТУАЦІЯ.

Поляки в Америці повинні се розуміти. Але польський народ в Америці повинен тепер ясно зрозуміти, що тут не розходиться о питане його державної незалежності; що Росія ніколи не мала і не має наміру позбавляти Польщу польської території, або домагати ся від неї чононебудь з тої добичі, якої жадають побідники у війні з Німеччиною, а якої побідники завжди жадали. Навпаки, Росія обіцяє Польщі більше території від тої, яку признають для неї Англія і Франція, і очевидно більше, чим їй належало б ся на етнографічних основах. Що Росіяни постановили зробити, се ПОЗБАВИТИ СИЛУ НА ТВОРЕНЕ ЛІХА БАНДУ-ВЕЛИКИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ, ЯКІ КОНТРОЛЮВАЛИ ПОЛЬСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. А ЯКІ, ЗРУЙНУВАВШИ ПОЛЬЩУ ТОМУ СТО РОКІВ НАЗАД, ТЕПЕР ЗНОВУ КИНУЛИ П В ПРАПАСТЬ (підчеркнене ред. "Н. П. Амерікен").

ВИДАВНИЦТВО КУЛЬТУРА

Вже вийшла з друку давно пожадана для українських робітників книжка в українській мові під заголовком: КОРОТКИЙ ВИКЛАД ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІИ. Написав А. Богданов, переклав на українську мову М. Д. ЦІНА КНИЖКИ \$2.50. Се є одна книжка з найновіших видань в українській мові. Обіймає около 400 сторін друку великого формату. Кожний, хто лише аміє читати по українськи, повинен її сейчас замовити. Замовлення шліть на адресу: KULTURA PUBL. CO. 414 EAST 9 ST. — — — NEW YORK, N. Y.

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Комуністичний Рух в Болгарії. В Болгарії соціалісти діляться на дві групи, — на ліву й праву. Ліва називала ся "тісячниками". Тепер носять вони назву комуністичної партії й пристали до ІІІ Ітернаціоналу. При виборах до парламенту вони одержали 42 мандати, не вважаючи на переслідуння. Рівночасно права група соціал-патріотів втратила свій великий вплив на маси і має всього 9 своїх членів у парламенті. Побачивши новий розвал своїх білосоціалістичних становищ, вони рішили й собі вийти з ІІ Ітернаціоналу та ухвалили пристати до ІІІ Ітернаціоналу, проголосили себе ворогами кожного співробітництва з буржуазією і прихильниками диктатури пролетаріату. Перші признаки комунізму в Румунії. Класові антагонізми в Румунії з кожним днем заострюються ся. Всякі ліберальні партії, в яких гуртують ся цілі ряди капіталістів, хотять при помочи сучасного румунського реакційного правительства задержати свої привілеї і майно. Друга група галацисів, румунські бояри, які становлять "Партію соціального порядку", немилосердно визискує сільських бідаків, при помочи "земельних лихви" — зачетів на працю. Однак і румунський пролетаріат не спить. Він по Геройськи веде боротьбу зі злодійською бандою боярів, збільшає і зміцняє свої ряди зорганізованими робітниками, а для ведення і скріплення одноцільного пролетарського фронту заснував "Загальну Робітничу Радю Соціалістичних Робітничих партій Румунії". Отса робітнича рада, зорганізована на взір соціалістичних рад, проголосила в буржештенському "Socialisme" маніфест, в якому виповідає безпощадну війну румунській олігархії і боярам, визнає до бойкоту Угорщини Гортія, а помочи Соціалістичним Републікам Росії і України і до чинної участі в соціалістичній революції. Рівночасно Загальна Робітнича Рада проголошує диктатуру пролетаріату і визнає румунське робітництво до творення робітничих рад.

Міжнародна Рада Професіональних Союзів.

З ініціативи Виконавчого Комітету ІІІ Ітернаціоналу засновано Міжнародну Радю Професіональних Союзів, яка буде працювати на підставі умов, установлених конгресами обох організацій.

Револуційні Комітети в Сх. Галіччії.

Після "Радіовістника", в Східній Галіччії прокламовано радянську владу. На чолі східного галицького Револуційного Комітету (Ревкому) стоїть тов. В. Затонський. Членами ревкому є: Михайло Баран, І. Немоловський і Каз. Лівнівський.

Совітське повстанє в Семигороді.

БЕРНО, 15. липня. (постою). — Недавно ми мали скупі відомости про заворушення в Румунії; сьогодні прийшли відомости про повстанє селян в Веленець, в Семигороді. Щоби аздусити повстанє, в ту околицю вислано було цілу дивізію жовніврів. Румунські війська бомбардували Веленець, підчас чою 28 агітаторів убито а велике число селян ранено. Много ранених жовніврів привезено до Клянівсбург. Цілий дістрікт був окружений кодоном війська.

Грозять задержанєм німецьких п'янічків.

Совітське правительство заявило в ноті до німецького правительства, що задержанє всіх німецьких полонених в Росії, наколи би Німеччина не додержала неутральності і перепустила через свою територію амуніцію для Польщі.

